

Sygn. akt IV CZ 77/09

POSTANOWIENIE

Dnia 9 grudnia 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Antoni Górski (przewodniczący)

SSN Iwona Koper (sprawozdawca)

SSA Barbara Trębska

w sprawie z wniosku Z.R.

przy uczestnictwie B.R.

o podział majątku,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 9 grudnia 2009 r.,

zażalenia uczestniczki postępowania

na postanowienie Sądu Okręgowego w B.

z dnia 5 sierpnia 2009 r., sygn. akt [...],

oddala zażalenie i zasądza od uczestniczki postępowania na rzecz wnioskodawcy kwotę 600 (sześćset) zł tytułem kosztów postępowania zażaleniowego.

Uzasadnienie

W sprawie o podział majątku wspólnego po ustaniu wspólności majątkowej między małżonkami, Sąd Okręgowy w B. postanowieniem z dnia 5 sierpnia 2009 r., na podstawie art. 519¹ § 2 k.p.c., odrzucił skargę kasacyjną uczestniczki postępowania B.R.

Sąd Okręgowy w uzasadnieniu stwierdził, że uczestniczka postępowania zaskarżyła orzeczenie Sądu I instancji wskazując wartość przedmiotu zaskarżenia na kwotę 89.525 zł i mimo, iż apelację w pewnym zakresie wygrała, to w skardze kasacyjnej wartość przedmiotu zaskarżenia określiła na kwotę 218.523 zł. W oparciu o określony w skardze kasacyjnej zakres zaskarżenia i na podstawie sformułowanych zarzutów Sąd Okręgowy przyjął, że skarżąca – pomimo zaskarżenia orzeczenia Sądu II w całości – w istocie zakwestionowała rozstrzygnięcie dotyczące zasądzonej od niej spłaty oraz jej wysokość, a także ustaloną przez Sąd wysokość udziału, w jakim każdy z byłych małżonków przyczynił się do powstania majątku wspólnego. Suma tych żądań określająca faktyczną wartość przedmiotu zaskarżenia nie przekracza kwoty 150.000 złotych, lecz jest od niej znacznie niższa.

Zaskarżając w całości zażaleniem postanowienie o odrzuceniu skargi kasacyjnej, uczestniczka postępowania zarzuciła obrazę art. 519² § 2 k.p.c. przez jego nieprawidłowe zastosowanie, polegające na przyjęciu, że wartością przedmiotu zaskarżenia w niniejszej sprawie jest jedynie wartość żądania uczestniczki, a nie wartość całego majątku podlegającego podziałowi. W uzasadnieniu wskazała, że jej żądanie obejmuje, co prawda, obniżenie kwoty zasądzonej na rzecz wnioskodawcy spłaty, jednak żądanie nie ogranicza się do kwestionowania wysokości spłaty, przedmiotem skargi kasacyjnej jest przede wszystkim przyjęta zasada podziału czyli cały majątek byłych małżonków.

Wniosła o zmianę zaskarżonego postanowienia i przedstawienie skargi kasacyjnej wraz z aktami sprawy Sądowi Najwyższemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Uczestniczka kwestionowała w apelacji prawidłowość postanowienie Sądu Rejonowego w części oddalające jej żądanie ustalenia nierównych udziałów w majątku wspólnym oraz w części dotyczącej ustalenia wysokości nakładów z jej majątku odrębnego na majątek wspólny małżonków, a w konsekwencji także wysokość należnej wnioskodawcy spłaty. Wartość przedmiotu zaskarżenia określiła na kwotę 89.525 zł.

Sąd Okręgowy w częściowym uwzględnieniu apelacji zmienił zaskarżone nią postanowienie przez ustalenie, że uczestniczka przyczyniła się do powstania majątku wspólnego w 60 %, a wnioskodawca w 40% oraz obniżył zasądzoną od uczestniczki na rzecz wnioskodawcy spłatę z kwoty 93.791,87 do kwoty 77.947,20 zł.

W skardze kasacyjnej uczestniczka podtrzymując wcześniejsze zarzuty wносиła o zamianę zaskarżonego orzeczenia przez ustalenie udziałów w wysokości odpowiednio 80% i 20% i obniżenie wysokości spłaty należnej wnioskodawcy do kwoty 23.465,60 zł.

Wartość przedmiotu zaskarżenia kasacyjnego w przypadku zaskarżenia postanowienia, na podstawie którego sąd dokonał podziału majątku wspólnego wyznacza wartość konkretnego interesu (roszczenia, żądania) lub składnika majątkowego, którego dotyczy skarga kasacyjna i co do zasady nie może przekraczać wartości udziału uczestnika postępowania wnoszącego skargę.

W stanie przedmiotowej sprawy wynosi ona więc 53.481,60 zł, co jak trafnie przyjął Sąd Okręgowy kwalifikuje skargę kasacyjną jako niedopuszczalną z uwagi na treść art. 519¹ § 2 k.p.c.

Z tych względów zażalenie podlegało oddaleniu stosownie do art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art. 520 § 3 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.